

Veronica ȘTEFĂNEȚ
foto de Ciprian HORD

A publicat în reviste și a participat la festivaluri de poezie în Moldova și România. Frecventează atelierul „Vlad Ioviță” condus de Dumitru Crudu și Cenaclul „Republica” condus de Moni Stănilă. Împreună cu poetul Victor Țvetov a compus și a tradus antologia poeziei ruse contemporane „*tot ce poți cuprinde cu vederea*, Editura „Paralela 45” (2019).

cădere liberă

ultima dată când l-am văzut
era seară de vară
stăteam la umbra castanului
copiii zburdau pe terasa uniunii
mângâiați de stropii havuzului
umpleau spațiul cu voci curate

la masa vecină
cineva a căzut de pe scaun
liniște
și o pată roșie
i-am dus pe copii mai departe
până sora și cumnatul îl încărcau în
mașină

nu primim bețivanii – protesta femeia de
la urgență
e poet, doamnă! – urla Sandu, *e mare poet!*
l-au internat, totuși
și l-au cusut

a doua zi ai mei i-au dus zeamă în borcan
era mai bine
a treia nu l-au mai găsit
cel mai trist poet din europa fugise

stau la bucătărie aplecată peste carte
și-mi tremură timpul în plex
în mâna dreaptă țigara
în stânga - roșu sec
nu mi-a dat Dumnezeu a treia
să am cu ce să-mi fac cruce

să nu crezi

să nu crezi că semnalez un început
ai adăugat la doc-ul atașat înainte să apeși
enter
ceva mi-a împuns stomacul
ușor, abia de am simțit mișcarea

peste două săptămâni stăteam noaptea pe
plajă
tăceam, ascultam valurile și ne transmiteam
sticla
după fiecare înghițitură

lumina farului străbătea cerul și ne fura
privirile
nu semnala nimic
farul își îndeplinea funcția – ajuta
corăbiile să ajungă la mal

take my breath away

stăm pe terasă
cântă 3rei sud est, vorbim despre mahler
păsările deja s-au trezit, noi nici urmă de
somm

melodiile se schimbă cu viteza replicilor
dispozițiile o dată cu vibrația din boxă
într-o clipă, cântecul rupe un fir
îl văd cum tremură
cu ochii în lacrimi
vreau să mă scol și să-l îmbrățișez
așa cum te arunci în apă după cineva care
se îneacă

fără să scoți din buzunar telefoane țigări
sari și atât
rămân imobilizată de frica
să nu fie interpretat cumva
analizez florile de pe fața de masă
mușcând buza de ciudă
că mama m-a născut fetiță

orice bucurie

își are prețul
bat în ușă
și se deschide
geamul

rămân pe pervaz
idioată și perfectă
ca un bebeluș
scos cu forcepsul